

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 1 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj – Rumunia) – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj/Niculaie Aurel Bob-Dogi

(Sprawa C-241/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Europejski nakaz aresztowania — Artykuł 8 ust. 1 lit. c) — Wymóg zamieszczenia w europejskim nakazie aresztowania informacji wskazujących na istnienie „nakazu aresztowania” — Brak wcześniejszego krajowego nakazu aresztowania, odrębnego od europejskiego nakazu aresztowania — Konsekwencje]

(2016/C 287/15)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Cluj

Strona pozwana: Niculaie Aurel Bob-Dogi

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 1 lit. c) decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że „nakaz aresztowania”, o którym mowa w tym przepisie, oznacza krajowy nakaz aresztowania, odrębny od europejskiego nakazu aresztowania.
- 2) Artykuł 8 ust. 1 lit. c) decyzji ramowej 2002/584, zmienionej decyzją ramową 2009/299, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy europejski nakaz aresztowania, który opiera się na istnieniu „nakazu aresztowania” w rozumieniu tego przepisu, nie zawiera informacji wskazujących na istnienie krajowego nakazu aresztowania, wykonujący organ sądowy powinien odmówić jego wykonania, jeżeli w świetle informacji przekazanych mu stosownie do art. 15 ust. 2 decyzji ramowej 2002/584, ze zmianami, oraz wszelkich innych informacji, które posiada, uzna on, że europejski nakaz aresztowania jest nieważny, gdyż został wydany bez wcześniejszego wydania krajowego nakazu aresztowania, odrębnego od europejskiego nakazu aresztowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 245 z 27.7.2015.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Lajvér Melioráció Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvizrendezési Nonprofit Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Sprawa C-263/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 9 ust. 1 — Pojęcia „podatnika do celów podatku od wartości dodanej” i „działalności gospodarczej” — Artykuł 24 ust. 1 — Pojęcie „świadczenia usług” — Roboty inżynierskie na obszarach wiejskich — Budowa i eksploatacja kanalizacji do odprowadzania wody przez spółkę handlową o celu niezarobkowym — Wpływ finansowania robót z wykorzystaniem pomocy państwa i pomocy Unii Europejskiej)

(2016/C 287/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że eksploatacja robót inżynierskich na obszarach wiejskich, takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, przez spółkę handlową o celu niezarobkowym wykonującą taką działalność przynoszącą dochód tylko tytułem uzupełniającym stanowi działalność gospodarczą w rozumieniu tego przepisu, niezależnie od okoliczności, iż po pierwsze, roboty te zostały w dużej mierze sfinansowane z pomocy państwa, i po drugie, ich eksploatacja przynosi jedynie dochody związane z pobieraniem niewielkiej opłaty, przy czym opłata ta ma charakter stały ze względu na przewidziany okres jej pobierania.
- 2) Artykuł 24 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że eksploatacja robót inżynierskich na obszarach wiejskich takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym polega na odpłatnym świadczeniu usług z tego względu, że są one bezpośrednio związane z opłatą, która została lub zostanie otrzymana, z zastrzeżeniem, że ta niewielka opłata stanowi równowartość świadczonej usługi, niezależnie od okoliczności, iż świadczenia te prowadzą do spełnienia obowiązku ustawowego. To na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek zbadania, czy kwota opłaty, która została lub zostanie otrzymana, jako świadczenie wzajemne, może uzasadniać istnienie bezpośredniego związku pomiędzy świadczeniem usług, które zostało lub zostanie zrealizowane, a wspomnianym świadczeniem wzajemnym, i w konsekwencji – uzasadniać charakter odpłatny świadczenia usług. Sąd ten powinien zwłaszcza upewnić się, że przewidziana przez skarżącą w postępowaniu głównym opłata nie pokrywa tylko częściowo świadczeń, które zostały lub zostaną wykonane, i że jej wysokość nie została ustalona przy uwzględnieniu innych możliwych czynników, które mogłyby, w stosownym przypadku, podważyć bezpośredni związek pomiędzy świadczeniem a świadczeniem wzajemnym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 25 kwietnia 2016 r. – Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P./João Carlos Lombo Silva Cordeiro

(Sprawa C-229/16)

(2016/C 287/17)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ministério da Saúde, Administração Regional de Saúde de Lisboa e Vale do Tejo, I.P.

Strona pozwana: João Carlos Lombo Silva Cordeiro